

Handläggare
Charlotta Johansson

TJÄNSTESKRIVELSE

Datum
2022-01-27

Ärendebeteckning
SBN 2022/0002

Samhällsbyggnadsnämnden

Svar på remiss - Betänkandet en säker tillgång till dricksvatten av god kvalitet (SOU 2021:81), 2021-7090

Förslag till beslut

Samhällsbyggnadsnämnden föreslår att kommunstyrelsen beslutar:

Kommunstyrelsen antar samhällsbyggnadsnämndens yttrande som sitt och överlämnar det till näringsdepartementet som svar på 2020 års dricksvattenutredning, ”En säker tillgång till dricksvatten av god kvalitet, SOU 2021:81”.

Bakgrund

Kalmar kommun har fått en remiss från Näringsdepartementet för yttrande gällande betänkande av 2020 års dricksvattenutredning, ”En säker tillgång till dricksvatten av god kvalitet, SOU 2021:81”.

2020 års dricksvattendirektiv¹ ska ersätta 1998 års dricksvattendirektiv² och träda i kraft den 1 januari 2023. I betänkandet från 2020 års dricksvattenutredning beskrivs hur genomförandet ska ske, vilka nya författningar som eventuellt behövs och inte minst vilka myndigheter som ska ha vilket ansvar. Kalmar kommun har fått möjlighet att lämna synpunkter på detta betänkande (SOU 2021:81).

I 2020 års dricksvattendirektiv (likväl som i det tidigare direktivet) fastställs minimikrav för dricksvatten och åtgärder som medlemsstaterna måste vidta för att säkerställa att kraven följs. Det nya direktivet skiljer sig i flera avseenden mot det nuvarande.

En stor förändring är den riskbaserade bedömningen av dricksvattensäkerhet som ska tillämpas i hela kedjan från tillrinningsområde, vattentäkt, vattenverk, ledningsnät och fastighetsinstallationer. Utredningen föreslår att Vattenmyndigheterna får i uppgift att genomföra riskbedömning av tillrinningsområden och också rätt att besluta om rikshanteringsåtgärder. Åtgärderna ska genomföras av myndigheter och kommuner med hjälp av befintliga styrmedel.

Därtill införs bestämmelser för att komma till rätta med vattenläckage respektive användandet av godkända material i kontakt med dricksvatten. EU har även utökat kontrollen av nya ämnen och tagit fram gränsvärden samt rapporteringssystem.

Det nya direktivet ställer även krav på att främja användningen av dricksvatten ur kran samt reglering av vilken information verksamhetsutövarens ska ge till allmänheten.

Kalmar Vatten har deltagit vid framtagande av yttrandet.

Flertalet av de krav som kommer att ställas ska enligt utredningens förslag meddelas genom myndighetsföreskrifter. Detta innebär att det i dagsläget är svårt att bedöma effekterna av implementeringen av 2020 års dricksvattendirektiv. Enligt utredningen kommer det att ligga ett stort ansvar på utpekade myndigheter att ta hänsyn till direktivets utgångspunkter när föreskrifterna tas fram samt att upprätta tydliga och enkla vägledningar för berörda aktörer.

Ytterligare en faktor som gör att det idag är svårt att förutse den fulla vidden av det nya dricksvattendirektivet är exempelvis kraven på åtgärdande av vattenläckage och ämnen som ska kontrolleras. Kontrollen av dessa kommer att införas genom så kallade delegerade akter som antas av EU-kommissionen. Detta innebär att de framtida kraven på VA-huvudmännen kommer att bero på vilken metod för vattenläckage som tillämpas och vilka ämnen och föroreningar som sätts upp på kommissionens bevakningslistor.

Yttrande

Samhällsbyggnadsnämnden är av uppfattningen att förändringarna i det nya dricksvattendirektivet i huvudsak är bra och önskar belysa följande synpunkter.

Det är bra att mer fokus läggs på riskbedömningar med syfte att stärka skyddet för dricksvatten. Genom att ansvaret läggs på vattenmyndigheterna bör hanteringen och bedömningarna bli relativt likvärdiga över landet. Dock är det i nuläget svårt att överblicka vilka konsekvenser riskbedömningarna och åtgärderna kommer att få och ifall befintliga styrmedel och kommunala resurser kommer att vara tillräckliga för att genomföra åtgärderna.

Sannolikt kommer frågan om vattenskyddsområdena att aktualiseras ytterligare även om lagstiftningsförslaget som direkt berör detta inte föreslås. Befintliga skydd föreslås ingå i riskbedömningen. Det behöver klargöras vilket rättsligt konsekvenser begreppet tillrinningsområde får.

Helhetssynen på dricksvattenförsörjningen riskerar att försvåras när det är flera olika myndigheter inblandade. Här är det viktigt med tydlig vägledning gällande samverkan och utbyte av information.

Sekretessfrågan har blivit allt viktigare och ansvar för vad som bör vara sekretess bör inte enbart åligga producenter utan bedömningar bör göras av myndigheter som begär in uppgifter. Det gäller såväl avseende vilka uppgifter som begärs in och vid behov hur dessa uppgifter överlämnas och hanteras på myndigheten.

Material som kommer i kontakt med dricksvatten är en fråga som förutom i fastighetsinstallationerna också berör produktions- och distributionsanläggningar såsom uttagsbrunnar, vattenverk med processutrustning, reservoar, tryckstegringsstationer och ledningsnät. I betänkandet föreslås dessa omfattas av PBL som då även blir kontrollerande myndighet. Det kan vara relevant för regeringen att ta ställning till om tillsynsansvaret ska ligga i PBL eller i livsmedelslagen.

Charlotta Johansson
Livsmedelsinspektör

Bilagor:

[En säker tillgång till dricksvatten av god kvalitet, SOU 2021:81 \(regeringen.se\)](#)

[EUR-Lex - 32020L2184 - EN - EUR-Lex \(europa.eu\)](#)